

Development of Thai language skill exercises on irregular spelling to enhance reading and writing abilities for third-grade students at the Mae Fah Luang Hill Tribe Community Learning Center, Tak Province

Kannika Thongrak¹ and Aree Preedeekul^{2*}

^{1,2} Northern College, Thailand

* Corresponding author. E-mail: aood396@northern.ac.th

ABSTRACT

The objective of this research is to 1) To create and evaluate the effectiveness of Thai language skill exercises on irregular spelling to enhance reading and writing abilities for third-grade students at the Mae Fah Luang Community Learning Center for Hill Tribe People, Tak Province, according to the 80/80 criterion. 2) Compare students' reading and writing abilities before and after using Thai language skills exercises. 3) Compare the academic achievement of students before and after learning using Thai language skills exercises. 4) To study students' satisfaction with Thai language skills exercises. Sample groups include: Thirty students from the third grade of primary school at the Mae Fah Luang Hill Tribe Community Learning Center in Tak Province were selected using a purposive sampling method. Tools used include: 1) Reading and writing ability test. 2) Achievement test 3) Student satisfaction questionnaire regarding the learning management. The statistics used include the mean, standard deviation, and t-test. Research results found that 1) Thai language skills practice exercises on irregular spelling to enhance reading and writing abilities for third-grade elementary school students at The Mae Fah Luang Community Learning Center for Hill Tribe People in Tak Province has an efficiency rating (E1/E2) of 80.89/81.89, which meets the 80/80 criterion. 2) Students' reading and writing abilities after learning with Thai language skills exercises were significantly higher than before learning, with a statistical significance level of .05. 3) The students' academic achievement after learning with the Thai language skills exercises was significantly higher than before learning, with a statistical significance level of .05. 4) Overall, students' satisfaction with the Thai language skills exercises was at the highest level.

Keywords: Thai language skills practice exercises, The spelling does not conform to standard rule, Reading and writing.

การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก

กรรณิการ์ ทองรักษ์¹ และ อารีย์ ปรีดีกุล^{2*}

^{1, 2} วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: aood396@northern.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบวัดความสามารถในการอ่านและเขียน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที ผลวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.89/81.89 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย รวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะภาษาไทย, ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา, การอ่านและเขียน

© 2026 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้ คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) นอกจากนี้ การอ่านและการเขียน เป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือเป็นการฝึกให้สมองได้คิด แสวงหาความรู้ความเพลิดเพลินก่อให้เกิดความเข้าใจแนวคิด อารมณ์และจินตนาการ และการเขียนเป็นทักษะที่สื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ดังนั้น การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย จะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งจะต้องทำให้นักเรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐาน

การคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้และการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามเกณฑ์ ตรงความหมาย และมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2551)

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตากซึ่งมีเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งประเทศไทยมา ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขา มีชาวเขาเผ่าต่างๆ อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งชาวเขาเหล่านี้รัฐบาลไทยยอมรับว่าพวกเขาเป็นคนไทยคนหนึ่งมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับคนไทย พื้นราบ และเมื่อเข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยก็ย่อมมีสิทธิในการเข้ารับการจัดการศึกษาเท่ากับคนไทยคนหนึ่ง ซึ่งการจัดการศึกษาภาคบังคับเด็กชาวเขาทุกคนจะต้องเข้ารับการศึกษาเช่นกัน ดังนั้นเด็กเหล่านี้จะต้องเรียนรู้ภาษาไทยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามตัวชี้วัดเช่นเดียวกับคนไทยพื้นราบทุกประการ แต่ในสภาพที่เป็นจริงแล้วในชีวิตประจำวันของเด็กชาวเขาทั่วไป มีความเคยชินกับการใช้ภาษาแม่ ซึ่งเป็นภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่าของตนในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และภาษาแม่ดังกล่าวก็มีความแตกต่างไปจากภาษาไทยมาก เช่น ไม่มีเสียงพยัญชนะตัวสะกด ไม่มีเสียงพยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์บางเสียงในภาษาไทย เมื่อนักเรียนเข้ามาเรียนในระบบโรงเรียนที่ใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอนในการสื่อสารนั้น นักเรียนจึงไม่สามารถที่จะพูดได้ชัดเจนและออกเสียงตัวสะกดบางมาตราไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจึงส่งผลกระทบต่ออ่าน เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงผิดมักจะเขียนคำนั้นผิดด้วย เพราะนักเรียนจะเขียนคำตามเสียงพูดจึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นการแก้ปัญหาการอ่านและเขียนภาษาไทยอย่างถูกวิธีต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ อย่าง เช่น การฝึกทำซ้ำๆ ทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกทักษะครอบคลุมในเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และมีทักษะมากขึ้น ฝึกกระทำด้วยตนเองจนเกิดทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหาสาระในบทเรียนแล้ว ช่วยให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียน (บริสกร คงเปี่ยม, 2561) และการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นจะต้องมีครูเป็นสื่อกลางคอยช่วยเหลือ แนะนำในการมีปฏิสัมพันธ์กับแบบฝึกทักษะและการตอบสนอง ครูถือว่าเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ บทบาทของครูในการทำหน้าที่เป็นคนกลางช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ นั้น อาจจะใช้ตัวแบบ การให้คำแนะนำ ชี้แนะ ใช้คำถามกระตุ้น เลือกลงและเสริมแต่งประสบการณ์เรียนรู้ตลอดจนการตอบสนองของผู้เรียนโดยมีจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนรู้อยู่ที่ความเป็นอิสระของผู้เรียนและความร่วมมือในการเรียนรู้ (Feuerstein, 1998)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก เพื่อช่วยเป็นพื้นฐานในการอ่านออกเสียงและการเขียนที่ถูกต้อง และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีแบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest – Posttest Design) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก ตามเกณฑ์ 80/80

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 5 คน

1.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่ระมาตราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบประเมินแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.2 แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดความสามารถในการอ่านและเขียน

2.3 แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน

3.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน

3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน โดยวิเคราะห์ สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 3 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แบบฝึกทักษะภาษาไทย จำนวน 4 ชุด

4.2 นำแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมด้วยแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าเฉลี่ยมีค่าตั้งแต่ระดับ 3.50 ขึ้นไป และเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม

4.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

4.4 นำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) รายข้อ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปนำไปใช้ในการวิจัย พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด รายข้อมีค่า IOC = 0.60 และ 1.00

4.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 30 คน ตรวจสอบเก็บคะแนน นำไปคำนวณหาความยากของข้อสอบ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 พบว่า มีค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.72 คัดเลือกข้อสอบไว้ จำนวน 30 ข้อ และคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรการหาความเชื่อมั่น KR.20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94

4.6 หาประสิทธิภาพ E1/E2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่ระมาตราษฎร์บำรุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ แบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน และ แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบด้านการใช้ภาษา เนื้อหา และเวลาที่ใช้จ่ายกิจกรรม และแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่ามีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.89/81.89

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละด้านแล้วแปลผลของค่าเฉลี่ยให้เป็นระดับความเหมาะสม

5.2 หาประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยคำนวณหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำใบงานในแต่ละแบบฝึกทักษะ (E1) และคำนวณหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แบบฝึกทักษะ (E2)

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองและศึกษาผลใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก

1. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ตรวจเก็บคะแนนไว้

3.2 ดำเนินการสอนตามแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ชุด ในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาไทย สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 4 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง เก็บคะแนนระหว่างเรียน

3.3 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test dependent)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test dependent)

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.35) และมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.08/86.22

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

การสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	30	20	15.13	1.04			
หลังเรียน	30	20	18.00	0.74	14.6161	29	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย พบว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.13 ($\bar{X} = 15.13$, S.D. = 1.04) และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย 18.00 ($\bar{X} = 18.00$, S.D. = 0.74) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับ 14.62 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย

การสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	30	20	16.63	2.63			
หลังเรียน	30	20	22.97	3.48	15.8638	29	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย พบว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.63 ($\bar{X} = 16.63$, S.D. = 2.63) และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย 22.97 ($\bar{X} = 22.97$, S.D. = 3.48) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่า เท่ากับ 15.86 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22)

อภิปรายผล

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.35) และมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.08/86.22 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ผ่านกระบวนการในการจัดทำอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยตั้งแต่วิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด องค์กรประกอบของแบบฝึกทักษะ ประเมินความเหมาะสมด้วยผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงและนำไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่

ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิตา อธิธา (2564) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมุเซอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.34/89.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไอดิน วงศ์เจริญ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา ตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 88.77/87.85

2. ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นความคิดให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและสามารถในการอ่านและเขียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ รุ่งทิพย์ ทิพย์เนตร (2565) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากแบบฝึกทักษะมีเนื้อหาตรงกับจุดหมายที่วางไว้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมในแบบฝึกที่หลากหลาย ฝึกทำซ้ำๆ ทวนบ่อยๆ และขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูจะทำหน้าที่กระตุ้นความสนใจด้วยสื่อที่น่าสนใจ ตั้งคำถามเชื่อมโยงความรู้ช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และให้นักเรียนเข้ากลุ่มร่วมมือกันทำกิจกรรมและร่วมกันสรุป สอดคล้องกับ พิศ สายสุรินทร์ (2554) ได้ศึกษา พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95, S.D. = 0.22$) เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีครูให้คำแนะนำ ชี้แนะ ใช้คำถามกระตุ้น ให้มีปฏิสัมพันธ์กับแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความอิสระในการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิมลนาฏ วิฑูรานุจร (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.16$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จังหวัดตาก พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69, S.D. = 0.35$) และมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.08/86.22

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.13 ($\bar{X} = 15.13, S.D. = 1.04$) และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย 18.00 ($\bar{X} = 18.00, S.D. = 0.74$)

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.63 ($\bar{X} = 16.63, S.D. = 2.63$) และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ย 22.97 ($\bar{X} = 22.97, S.D. = 3.48$)

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95, S.D. = 0.22$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนควรแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน อธิบายขั้นตอนให้ผู้เรียนเข้าใจ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด

1.2 แบบฝึกทักษะภาษาไทย ควรมีใบกิจกรรมควรมีรูปภาพกำกับตัวหนังสือให้ผู้เรียนเข้าใจสามารถอ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การอ่านและเขียนอาจใช้เวลานาน โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีพื้นฐานการอ่านและเขียนน้อย ผู้เรียนจึงควรทำความเข้าใจและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้การอ่านและเขียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยแบบฝึกทักษะที่เน้นความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน

2.2 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะให้เป็นในรูปแบบภาพเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ เข้าใจในเนื้อหาที่ต้องการสื่อได้ง่าย และมีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

บรัสกร คงเปี่ยม. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ปาลิดา อธิธา. (2564). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมูเขือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(1), 217-230.

รุ่งทิพย์ ทิพย์เนตร. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ไอดิน วงค์เจริญ. (2563). *การใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1.

Feuerstein, Reuven. (1998). *The Building Tool Room Available*. from: <http://www.blarg/trm-Feuerstein.html>.